

ישראל יברך את בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:

זוהר תהלים

לקח מהם, והרי פְּרִשׁוּהָ, והחֲשׁבוֹן לֹא הָיָה עַד שֶׁנֶּאֱסַף כָּל אוֹתוֹ הַכֹּפֶר וְעָלָה לְחֲשׁבוֹן. וּבַתְּחִלָּה מְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל, אַחֵר כֶּף מוֹנִים אוֹתוֹ כֹּפֶר, אַחֵר כֶּף חוֹזְרִים וּמְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שִׁישְׂרָאֵל מְתַבְרָכִים בַּתְּחִלָּה וּבִסּוֹף, וְלֹא עוֹלָה בָהֶם מִגִּפָּה. לָמָּה הַמִּגִּפָּה עוֹלָה בְּמַנְיָן? אֵלָּא מִשׁוּם שֶׁבְרָכָה לֹא שׁוֹרָה בְּמַנְיָן. כִּיִּן שְׁמִסְתַּלְקֶת הַבְּרָכָה, הַצַּד הָאֲחֵר שׁוֹרָה עָלָיו, וְיִכּוֹל לְהַנְזֹק. בְּגִלְל זֶה בְּמַנְיָן לֹקְחִים כֹּפֶר וּפְדִיּוֹן, לְסַלֵּק אוֹתוֹ מֵהֶם. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אֵלֹה הַנְּשִׁים, שֶׁלֹּא עוֹלוֹת בְּמַנְיָן. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהֱרֹן - שֶׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעַם בְּעֵינַי טוֹבָה וּבִלְבָב טוֹב וּבְאֵהֱבַת הַלֵּב. אֶת בֵּית אֶהֱרֹן - כֶּף גַּם הַנְּשִׁים (שלהם), שֶׁמְתַבְרָכוֹת בַּבְּרָכָה (שלהם).

חֲדָשׁ הַשָּׁנִי, שֶׁהוּא זִיו בְּרָכוֹת הָעוֹלָם

יְבָרֵךְ יְרָאֵי ה' - אֵלֶּה הֵם הַלְוִיִּם, וְכֻלָּם מְתַבְרָכִים, כִּי הֵם יְרָאִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדוֹלִים - אֵף עַל גַּב שֶׁלֹּא עוֹלִים בְּמַנְיָן. בֹּא רְאֵה, לֹא נִמְצָא מַנְיָן בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתְּבָרְכוּ בּוֹ כְּמַנְיָן זֶה, שֶׁמַּנְיָן זֶה לְהַתְּבָרֵךְ הִיָּה, וְלִהְיוֹת שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָמִים הִיָּה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת נִמְנוּ, שֶׁכְּתוּב בְּאַחַד לְחֲדָשׁ הַשָּׁנִי, שֶׁהוּא זִיו בְּרָכוֹת הָעוֹלָם, שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצֵא זִיו לְעוֹלָם. וְעַל זֶה נִקְרָא חֲדָשׁ זִי"ו, שֶׁהִזִּיר שֶׁל הַכֹּל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קלד) יְבָרֵךְ ה' מִצִּיּוֹן, וְהַכֹּל דָּבָר אֶחָד, וְכְתוּב (שם קלג) כִּי שָׁם צִוָּה ה' אֶת הַבְּרָכָה וְגו'.

במדבר (ד ק"ז): רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים קטו) ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית וְגו'. ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ - אֵלֶּה הַגְּבָרִים, שֶׁהֵיוּ עוֹלִים בְּחֲשׁבוֹן בְּמִדְבָּר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּכָל זְמַן. בֹּא רְאֵה, מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁבַח חִבְרוֹ, שֶׁל בְּנֵי, אוֹ שֶׁל מִמּוֹנוֹ - צָרִיךְ לְבָרְכוֹ וְלְהוֹדוֹת עָלָיו בְּבְרָכוֹת. מַנְיָן לָנוּ? מִמַּשָּׂה, שֶׁכְּתוּב (דברים א) וְהִנֵּנְכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב. אַחֵר כֶּף מֵהַ פְּתוּב? ה' אֵלֶּהי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וְגו'. שְׁתֵּי בְרָכוֹת הֵיוּ: אַחַת - ה' אֵלֶּהי אֲבוֹתְכֶם, הִרִי אַחַת. אַחֵר כֶּף - וְיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דָּבָר לְכֶם. לְהוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, בְּרָכוֹת עַל בְּרָכוֹת. וְאִם הוּא מוֹנֵה אֶת שֶׁבַח חִבְרוֹ וְלֹא מוֹדָה עָלָיו בְּרָכוֹת - הוּא נִתְפָּס בַּתְּחִלָּה מִלְּמַעְלָה. וְאִם הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ - הוּא מְתַבְרָךְ מִלְּמַעְלָה. וְהַבְּרָכָה צָרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּעֵינַי טוֹבָה, וְלֹא בְּעֵינַי רָעָה. וּבְכָל רוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵהֱבַת הַלֵּב. וּמֵה מִי שֶׁמְבָרֵךְ אֶת חִבְרוֹ, רוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּעֵינַי טוֹבָה, בְּלֵב טוֹב - מִי שֶׁמְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שֶׁצָּרִיךְ עֵינַי טוֹבָה וְלֵב טוֹב וְאֵהֱבַת הַלֵּב. בְּגִלְל זֶה, (שם ו) וְאֵהֱבַת אֶת ה' אֵלֶּהיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וְגו'.

יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהֱרֹן - שֶׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעַם בְּעֵינַי טוֹבָה וּבִלְבָב טוֹב

בֹּא רְאֵה, הִרִי פְּרִשׁוּהָ, אֵינן הַבְּרָכָה שֶׁלְּמַעְלָה שׁוֹרָה עַל דָּבָר שֶׁנִּמְנָה. וְאִם תֹּאמַר, יִשְׂרָאֵל אֵיךְ נִמְנוּ? אֵלָּא כֹּפֶר